

عنوان مقاله:

بررسی تصویر در غزل شهریار

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

زهره سرمد - مربی، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر؛ عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی، شبستر، ایران

منیره خلیلی محله - مربی، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر؛ عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی، شبستر، ایران

لاله قربانی مرز دشتی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

محمد حسین بهجت تبریزی، متخلص به شهریار، یکی از شاعران معاصر ایرانی است که در قالب های مختلف شعری هنر نمایی نموده است. در این بین، غزل شهریار با الگو پذیری از غزل حافظ شهرت بیشتری دارد؛ او با سرودن غزل های عاشقانه و عارفانه، خلق تصاویر زیبا و کاربرد صور خیال، شعر خود را جلوه بیشتری بخشیده است. یکی از مهم ترین صور خیال، در غزلیات شهریار تشبیه است که تشبیهات بلیغ اضافی، حسی و مفرد، فراوانی بالاتری دارند؛ استعاره مصرحه مجرده و تشخیص از نوع خطاب های شاعرانه نیز در غزل او بسیار است؛ انواع مجاز مرسل و کنایه های فعلی ایما هم بسامد بالایی دارند.

کلمات کلیدی:

شهریار، شعر، خیال، تشبیه، استعاره، تشخیص، مجاز، کنایه، بسامد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533132>

